

MANIFEST 25N 2020

Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones

En aquest darrers mesos s'ha parlat molt de la COVID 19 però massa poc de les conseqüències que tindrà per a les dones. Enguany, les trucades al 112 per casos de violència masclista han caigut durant el confinament: l'acumulat fins a novembre de 2020 és de 59.103 dones (que no és poc), per sota de les 68.360 rebudes l'any passat.

Una de les raons més evidents d'aquest augment és l'aïllament social que suposa el confinament. Quan es planteja aquesta mesura no es té en compte que això implica conviure únicament amb els nostres agressors i agreujar encara més les situacions de violència que podem patir. La possibilitat de mantenir una xarxa de relacions socials i un teixit amb la comunitat són sovint l'única possibilitat de poder escapar d'aquestes situacions. A més, l'ús del telèfon o les xarxes socials no són igual d'accessibles per a totes.

Cal afegir que la crisi econòmica generada per la COVID ha fet augmentar la precarietat de moltes dones, fet que fa més difícil trencar amb el maltractament. Si no tens una feina digna, amb prou feines arribes a final de mes, no pots accedir o pagar un lloguer sense dependre d'un altre sou o no tens papers, pots veure't obligada a seguir en aquesta relació de violència.

Els femicidis i la violència masclista, no estan aïllats de la situació estructural que patim les dones en un sistema capitalista i patriarcal. Més enllà de les violències masclistes que s'han produït des que va esclatar la pandèmia, les dones ens veiem exposades a pitjors condicions de vida agreujades arran de la crisi econòmica i de cures.

Malgrat que el 65% de les persones que han estat a primera línia per fer front a la crisi sanitària són dones, continuem patint pitjors condicions laborals, traduït en salaris més baixos, major temporalitat i una taxa d'atur més alta. A més, seguim assumint, més que mai, la major part de les tasques domèstiques i de cures.

Per la qual cosa, hem d'exigir:

Primer: Garantir la intervenció integral a les dones en situació de violències masclistes, mantenint, sense retallades, tots els recursos previstos pel Pacte d'Estat contra la violència i reforçant els recursos socials de prevenció, detecció i suport a les dones exposades a situacions de violència que, en aquest context, es poden agreujar i que siguin de competència municipal.

Segon: L'empadronament immediat d'urgència de les totes les dones migrades que viuen al nostre país per tal que no quedin excloses de sistemes d'ajut, tinguin accés al sistema de salut i al sistema d'atenció social. Donant compliment a la Resolució de 30 de Gener de 2015 que en el seu article 2.3 insta als municipis a empadronar totes les veïnes i veïns.

Tercer: La suspensió del pagament de lloguers i subministraments per a totes les dones que es trobin sense ingressos i/o acollides a les mesures d'Emergència Social, mentre duri la crisi sanitària, aturant qualsevol mesura de desnonament sense alternativa habitacional.

Quart: Garantir habitatge social immediat per a les dones soles i amb famílies monomarentals que estan vivint en condicions de precarietat habitacional, ampliant les places d'emergència i els recursos de habitatge d'inclusió de les entitats socials.

Cinquè: Implementar recursos habitacionals d'urgència específics per a les dones sense llar que suposin una protecció real i efectiva a les situacions de violència masclista que s'estan produint.

Sisè: Garantir que els serveis d'atenció a les dones víctimes de violència masclista disposin de psicòlogues, insertors ocupacionals i educadores socials.

Setè: Atorgar una línia de recursos econòmics a les dones en situació de violència per tal de trencar la dependència econòmica d'aquestes vers els seus agressors.

Vuitè: Elaborar campanyes i programes de treball de noves masculinitats i realitzar programes estructurals en l'àmbit educatiu de sensibilització i prevenció de la violència i de la deconstrucció de la normativitat de gènere.

Novè: Ampliar el Servei d'atenció a la infància que sigui víctima de la violència masclista, de manera directa o indirecta.

Desè: Dotar els pressupostos públics dels recursos econòmics i humans necessaris per fer front a les demandes.

Viladamats, 25 de novembre de 2020

